

KOLEKTIVNI UGOVORI

2306

Na temelju članka 192. Zakona o radu (»Narodne novine« 93/14.) i članka 7. Zakona o reprezentativnosti udruge poslodavaca i sindikata (»Narodne novine« 93/14) SINDIKAT TURIZMA I USLUGA HRVATSKE, Zagreb, Trg Petra Krešimira IV/2, zastupan po predsjedniku Eduardu Andriću, SINDIKAT ISTRE, KVARNERA I DALMACIJE, Pula, Danteov trg 5, zastupan po predsjedniku Bruni Buliću, i HRVATSKA UDRUGA POSLODAVACA – UDRUGA UGOSTITELJSTVA I TURIZMA, Zagreb, Radnička cesta 52, zastupana po predsjedniku Jaki Andabaku, sklopili su 23. listopada 2015. godine

DODATAK I

O IZMJENAMA I DOPUNAMA KOLEKTIVNOG UGOVORA UGOSTITELJSTVA sklopljenog 1. travnja 2015 g. evidencijski br: 10/15.

Članak 1.

U članku 1. stavak 2. iza riječi »djelatnosti« stavlja se točka, a ostale riječi brišu se.

Članak 2.

Iza članka 2. dodaje se novi članak 2.a. koji glasi:

»Izrazi koji se koriste u ovom kolektivnom ugovoru i imaju rodno značenje koriste se jednako za muški i ženski rod«

Članak 3.

U članku 3. stavak 2. brišu se riječi »trgovca pojedinca«, te se u istom članku stavak 6. mijenja i glasi:

»Pod radnicima s posebnim ovlastima razumijevaju se radnici kojima, zbog posebnosti njihovih poslova, radno vrijeme nije moguće mjeriti ili unaprijed odrediti ili ga radnici određuju samostalno, te je poslodavac, sukladno Zakonu, s ovim radnicima ugovorio samostalnost u njihovu određivanju, primjerice kao što su poslovi: direktora hotela, voditelja poslovnih i organizacijskih jedinica, voditelja službi, radnika sa specijalističkim znanjima i slično.

Članak 4.

U članku 11. stavak 3. alineja 1. brojka »4« zamjenjuje se s brojkom »3«.

Članak 5.

U članku 13. stavak 1. iza riječi poslodavac dodaju se riječi »koji zapošljava najmanje dvadeset radnika« te se riječi: »suglasnost radničkog vijeća« zamjenjuje se s riječima: »savjetovanje s radničkim vijećem«.

U istom članku u stavku 2. riječi: »u roku od četiri dana« brišu se i umjesto njih dodaju se riječi: »najkasnije u roku od osam dana«.

Članak 6.

U članku 18. stavak 7. mijenja se i glasi:

»Poslodavac mora obavijestiti radnika o njegovu rasporedu ili promjeni njegova rasporeda radnog vremena najmanje tjedan dana unaprijed osim u slučaju prijeko potrebe za radom radnika.«

Članak 7.

U članku 19. stavak 3. mijenja se i glasi:

»Preraspodjela radnog vremena detaljnije se uređuje kolektivnim ugovorom u trgovačkom društvu ili sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca ili na drugi propisani način. Na zahtjev radničkog vijeća poslodavac je u obvezi izvijestiti radničko vijeće o satima ostvarenim u preraspodjeli radnog vremena po svim poslovnim i organizacijskim jedinicama.«

Članak 8.

U članku 20. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Poslodavac je u obvezi radniku osigurati stanku sukladno propisanom pozitivnim propisima.«

U istom članku stavak 2. briše se.

Članak 9.

U članku 21. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Iznimno od stavka 1. ovog članka poslodavac je dužan punoljetnom radniku koji radi na ugostiteljsko turističkim poslovima kada se oni obavljaju u dvokratnom ili smjenskom radu, te u drugim slučajevima kada to zahtjeva intenzitet poslova u pojedinom razdoblju (turistička sezona, posebna događanja i slično) osigurati pravo na dnevni odmor u trajanju od najmanje 8 sati neprekidno.«

Članak 10.

U članku 22. stavak 4. iza riječi: »u trajanju« dodaju se riječi: »i na način«.

Članak 11.

U članku 23. stavak 1. brišu se riječi: »u svakoj kalendarskoj godini« i umjesto njih dodaju riječi: »za svaku kalendarsku godinu«.

U istom članku iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»Za svaku kalendarsku godinu radnik ima pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od najmanje četiri tjedna, a maloljetni radnik i radnik koji radi na poslovima na kojima uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu nije moguće zaštititi radnika od štetnih utjecaja, u trajanju od najmanje pet tjedana.«

U istom članku u stavku 3. broj »30« zamjenjuje se s brojem »31«.

Dosadašnji stavci 2., 3., 4., i 5., postaju stavci: 3.,4.,5.i 6.

Članak 12.

U članku 24. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Dužina godišnjeg odmora svakog radnika utvrđuje se tako da se na osnovicu od 20 radnih dana dodaje još najmanje:

a) s osnova složenosti poslova

– radniku na radnom mjestu sa zahtijevanim VII stupnjem obrazovanja	4 radna dana
---	--------------

– radniku na radnom mjestu sa zahtijevanim VI stupnjem obrazovanja	3 radna dana
– radniku na radnom mjestu sa zahtijevanim V stupnjem obrazovanja	2 radna dana
– radniku na radnom mjestu sa zahtijevanim IV stupnjem obrazovanja	1 radni dan

b) s osnova radnog staža, na svakih šest godina radnog staža radnika 1 radni dan

c) s osnova invalidnosti i tjelesnog oštećenja 1 radni dan

d) samohrani roditelj 2 radna dana.

U istom članku stavak 4. mijenja se tako da glasi:

»U dane godišnjeg odmora ne uračunavaju se blagdani i neradni dani određeni zakonom, subota, vrijeme privremene nesposobnosti za rad (bolovanje)i plaćeni dopust.«

U istom članku dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

»Radnik kojem prestaje radni odnos za tu kalendarsku godinu ostvaruje pravo na razmjerni dio godišnjeg odmora, osim radnika kojem radni odnos prestaje zbog stjecanja prava na mirovinu.«

Članak 13.

Članak 25. mijenja se i glasi:

»(1) Tijekom kalendarske godine radnik ima pravo na odsustvovanje s rada uz naknadu plaće (plaćeni dopust) za važne osobne potrebe i to za:

- sklapanje braka 5 radnih dana
- rođenje djeteta 3 radna dana
- smrt supružnika, životnog partnera,
roditelja, djece 7 radnih dana
- smrt braće, sestara, djedova, baka, roditelja
i braće i sestara supružnika i životnog
partnera, 2 radna dana
- selidbe 2 radna dana
- teže bolesti i liječenja člana uže obitelji 3 radna dana
- elementarne nepogode većih razmjera 5 radnih dana
- dobrovoljno davanje krvi za svako davanje 1 radni dan
- školovanje, osposobljavanje i obrazovanje 6 radnih dana

(2) Korištenje prava na plaćeni dopust u slučajevima utvrđenim stavkom 1. ovog članka, radnik ostvaruje u trenutku nastanka tih određenih važnih osobnih potreba, te u slučaju ponavljanja istih ili drugih slučajeva iz stavka 1. ovog članka u jednoj godini ima pravo na plaćeni dopust predviđen za svaki slučaj.

(3) Radnik je dužan pravodobno i prema okolnostima slučaja izvijestiti poslodavca o vremenu korištenja plaćenog dopusta, a za slučajeve iz točke 8. i 9. stavka 1. ovog članka dužan je vrijeme korištenja dopusta dogovoriti s poslodavcem.